

intens i to runder i arbejdsmarkedspolitikken, og nu står vi med et design, med en tegning, med et samlet sæt af regler, der selvfølgelig nu skal køres ind og have tid til at fungere – og det fungerer allerede godt. Vi kan se det på ungdomsarbejdsløshedstallet, og vi kan se det på antallet af langtidsledige.

Finansministeren sagde, husker jeg, for 1 år eller 1½ år siden: Denne regering vil afskaffe langtidsledigheden, og vi vil også af med ungdomsarbejdsløsheden. Jeg har også selv nævnt det nogle gange undervejs. Det er faktisk inden for rækkevidde. Ingen kan sætte årstal på, men det er inden for rækkevidde. Vi kan nå det.

Derfor skal vi i gang med næste fase i arbejdsmarkedspolitikken. Vi skal gøre noget ved seniorpolitikken nu. Man kunne stille det sådan op: Spørg ikke, hvor mange der går på efterløn, men spørg, hvorfor folk går på efterløn. Der får man svaret: Der er brug for, at vores arbejdsmarked skal indrettes bedre. Vidste man her i Folketinget eksempelvis, at vi i dag ved, at ca. halvdelen af dem, der har været syge i mere end 13 uger og været på sygedagpenge, aldrig kommer tilbage igen, og at en meget stor del deraf går på førtidspension? Det understreger for mig mere end så meget andet, hvor uhyggelig vigtigt det er, at danske arbejdsmarkedspolitikere sammen med fagbevægelsen, arbejdsgiverne og kommunerne går ind tidligere i et sygdomsforløb end før og får fat i disse mange mennesker.

Det er blevet sagt også af mennesker, der har været igennem kriser: Jeg vil hellere have et stykke arbejde, selv om det ikke er perfekt, end jeg vil have førtidspension, også selv om jeg kunne få mere i førtidspension. Jeg tror, at dem, der har set den udtalelse fra en ung knægt, bliver berørt af det. For det er jo sandt, de vil jo hellere – og jeg kan godt forstå det – have et meningsfuldt arbejde, som hr. Holger K. Nielsen også var inde på i dag. Hvert enkelt menneske kan noget, uanset hvor lidt det måtte være, og de vil hellere bruge det end være henvist til passiv førtidspension.

Derfor er det regeringens ambition – uanset at vi kan komme under kritik for, at det ikke er så konkret – at få alle vores systemer til at fungere bedre. Vi vil gå på tværs af cigarkasserne i vores systemer. Vi vil undgå, at der er et sygedagpengekontor, der ikke taler med et arbejdsmarkeds-kontor eller et arbejdsformidlingskontor. Vi vil have dem til at tale sammen på tværs af afgrænsningerne, vi vil forandre overgangene

fra at være mineret terræn til at være smukke broer, der kan sikre, at mennesker kan komme i gang og i sving igen. Så enkelt og dog så lidt bøjet i neon er det, så lidt fængende, men uhyggelig vigtigt. Det er ikke et arbejde, der klares på en sæson, men en retning, der skal fortsætte, og som skal inddrage amter, kommuner, stat, folk, familier, fagbevægelse og arbejdsgivere.

Hr. Hans-Pavia Rosing havde mange stærke betragtninger om Arktisk Råd og vores naturs følsomhed og dermed også Arktisk Råds fremtid og vigtighed. Jeg er enig. Vi skal gøre, hvad vi kan, hr. Hans-Pavia Rosing, for at støtte det arbejde.

Visionen om trafikstrukturen på Grønland er jo først og fremmest et grønlandsk anliggende, men også her ved jeg, at der er kontakt. Jeg hørte godt signalet, også når det gælder flytransportlinjerne til og fra Grønland.

Jeg vil gerne svare ja til hr. Hans-Pavia Rosings spørgsmål om psykisk syge grønlanderes ophold i Danmark. Jeg ved, hvad der tales om, jeg ved, hvad der tænkes på, og vi vil forstærke vort samarbejde. Naturligvis har psykisk syge mennesker fra Grønland de samme rettigheder og det samme krav på omsorg også på deres eget sprog, som danske har det.

Meget er blevet sagt om Thulesagen også af hr. Otto Steenholdt. Jeg vil gøre to bemærkninger om Thulesagen. Den ene er den fremadrettede, og den anden er den historiske.

Den fremadrettede først til hr. Otto Steenholdt og hr. Hans-Pavia Rosing: Jeg har en fornemmelse af, at vi har gode muligheder for nu at forhandle os til rette med amerikanerne om at sikre et Dundasområde, der kan trafikbetjene kommunen Avernasuup Kommunua og dermed sikre rimelige, jævnlige transportforbindelser og få bysamfundet til at fungere turistmæssigt, men også erhvervsmæssigt i området, hvor der er fornuft i det.

Jeg synes, at vi skal se Dundasområdet som fremtidens store, flotte udfordring til Nordgrønland og regionen omkring Thule og dermed også til kommunens folk deroppe. Hvis I tænker på fremtiden, grønlandere, så se for jer, at Dundas kan blive afsættet for en ny, meget spændende udvikling.

Og så til fortiden: Jeg var jo ikke mere end 10 år dengang, hr. Otto Steenholdt, hvis det er 1953, vi taler om, så vi taler om et stykke historie. Vi taler om en historie, som skal skrives sandt og rigtigt, fyldigt og grundigt, og jeg håber, at DUPI's, Dansk Udenrigspolitisk Insti-